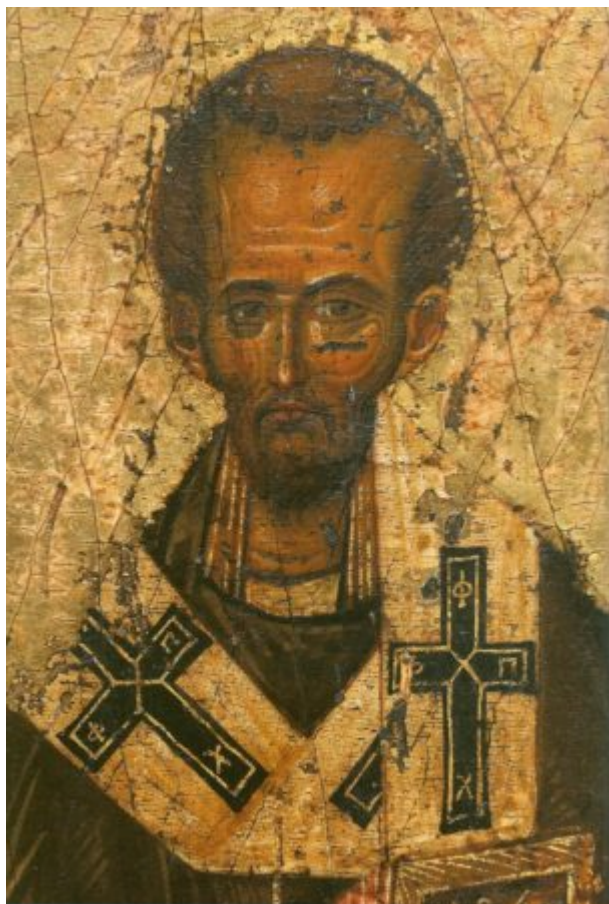

10 Μαρτίου 2023

Κάποτε κάποτε δίνεις και ελεημοσύνη στους πτωχούς, αλλά και η ενέργειά σου αυτή σου προξενεί μεγάλη βλάβη...

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου Ομιλία ΙΕ΄

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=366782>

9. Μη στενοχώρησαι λοιπόν και μη χάνης το θάρρος σου. Διότι και οι Απόστολοι δι' άλλους ήσαν μυρωδιά θανάτου, δι' άλλους άρωμα ζωής. Αν λοιπόν δεν δώσης εσύ καμίαν αφορμήν, έσβησαν όλα αι αμαρτίαι σου ή μάλλον έγινες μακάριος. Πρέπει λοιπόν να είναι ολοκάθαρος ο βίος σου. Και τότε μη λογαριάζης κανένα από τους κακολογούντας. Διότι δεν είναι δυνατόν, δεν είναι δυνατόν να μη έχη πολλούς εχθρούς όποιος αγωνίζεται διά την αρετήν, αυτό όμως δεν ζημιώνει καθόλου τον ενάρετον. Διότι με αυτά τα δυο θα γίνη πολύ λαμπρότερος. Ας έχωμεν λοιπόν αυτά υπ' όψιν μας και ας μας απασχολή ένα μόνον, να ρυθμίζωμεν τον βίον μας με γνώμονα την ηθικήν. Διότι έτσι θα οδηγήσωμεν εις ηθικήν ζωήν και εκείνους που ζουν μέσα εις το σκότος της αμαρτίας.

Διότι η ηθική μας συμπεριφορά έχει τόσην δύναμιν, ώστε να μη περιορίζεται εδώ η λάμψις της, αλλά να οδηγή επί πλέον εις την λύτρωσιν εκείνους που την ακολουθούν. Διότι, όταν μας ιδούν ότι περιφρονούμεν όλα τα εγκόσμια και

προετοιμαζόμεθα διά την μέλλουσαν ζωήν, θα επηρεασθούν από τα έργα μας περισσότερο παρά από τα λόγια μας. Διότι ποιος είναι τόσο ανόητος, ώστε να βλέπη εκείνον που εκαλοπερνούσε και ήτο πλούσιος μέχρι χθες και προχθές, να περιφρονή όλα αυτά και να αποκτά πτερά και να είναι έτοιμος να αγωνισθη προς κάθε ταλαιπωρίαν και πείναν και ανέχειαν και κινδύνους και αίμα και σφαγήν και προς όλα όσα θεωρούνται φοβερά και να μη βεβαιωθή εξ αιτίας αυτών διά τα μέλλοντα αγαθά;

Αν ασχολούμεθα όμως υπέρμετρα με τα παρόντα και βυθιζώμεθα βαθύτερον μέσα εις αυτά, πώς είναι δυνατόν να πιστεύσουν ότι φροντίζομεν διά την άλλην ζωήν; Τι θα απολογηθούμεν λοιπόν, όταν δεν μας επηρεάζη ο φόβος του Θεού όσον επηρέασε τους Έλληνας φιλοσόφους η ανθρωπίνη δόξα; Διότι μερικοί* από αυτούς και διά τα χρήματα αδιαφόρησαν και τον θάνατον κατεφρόνησαν, διά να εντυπωσιάσουν τους ανθρώπους. Διά τούτο αι ελπίδες των δεν εκαρποφόρησαν. Ποια δικαιολογία λοιπόν θα μας σώση, αν δεν κατορθώσωμεν ούτε όσα εκείνοι, αλλά καταστρέφομεν επί πλέον, αν και μας περιμένουν τόσο μεγάλοι αμοιβαί και έχομεν ενώπιόν μας την θαυμασίαν διδασκαλίαν του Χριστού, τους εαυτούς μας και τους άλλους;

Και δεν βλάπτει τόσο ο ειδωλόλατρης όταν αμαρτάνη, όσον βλάπτει ο Χριστιανός. Και είναι τούτο πολύ λογικόν. Διότι η ιδική των δόξα στερείται ηθικού μεγαλείου, ενώ την ιδικήν μας την σέβονται με την χάριν του Θεόν και την αναγνωρίζουν ακόμη και οι εχθροί της πίστεως. Διά τούτο, όταν θέλουν να μας δείξουν μεγάλην περιφρόνησιν και να μας προσβάλουν περισσότερο, προσθέτουν και τον χαρακτηρισμόν ο Χριστιανός. Δεν θα τον έλεγαν, αν δεν έδιδαν μεγάλην σημασίαν εις την πίστιν μας.

Ήκουσες πόσας και πόσον σπουδαίας εντολάς έδωσεν ο Χριστός. Πότε λοιπόν θα κατορθώσης να εκτελέσης μίαν από αυτάς;

Όταν αδιαφορής διά τα πάντα και τρέχης διά να εισπράττης τόκους, να χορηγήσης δάνεια, να κάμης διαπραγματεύσεις να αγοράσης κοπάδια δούλων, να εφοδιασθής με ασημικά, να προμηθευθής χωράφια και σπίτια και χιλιάδες έπιπλα; Και μακάρι να έφθανεν ως εδώ το κακόν. Πότε θα εύρης όμως τον καιρόν να εκτελέσης μίαν από αυτάς τας εντολάς, όταν μάλιστα συνοδεύη και η αδικία τας αμαρτωλάς αυτάς ενεργείας σου, αφού σφετερίζεσαι ξένα χωράφια, παίρνεις διά της βίας σπίτια, ταλαιπωρείς τους πτωχούς και αυξάνεις την πείναν των.

Αλλά κάποτε – κάποτε δίδεις και ελεημοσύνην εις τους πτωχούς. Μου είναι γνωστόν. Αλλά και η ενέργειά σου αυτή σου προξενεί μεγάλην βλάβην. Διότι την χαρακτηρίζει ο εγωισμός η ματαιοδοξία, με αποτέλεσμα να μη ωφελήσαι ούτε από

τας καλὰς πράξεις σου. Και δεν υπάρχει λυπηρότερον, ἀπὸ το να ναυαγήσῃς ἀκόμη και μέσα εἰς το λιμάνι.

Διὰ να μη συμβῆ λοιπὸν αὐτό, μη ζητῆς να σου ανταποδώσω το καλὸν που μου ἔκαμες, διὰ να σου το ανταποδώσῃ ο Θεός. Διότι λέγει· «Δανείζετε παρ' ὧν μη προσδοκάτε λήψεσθαι». Υπάρχει ἐκεῖνος που θα σε πληρώσῃ. Διὰτί λοιπὸν τον λησμονεῖς και απαιτεῖς να σε πληρώσω ἐγὼ ο πτωχὸς και ο ταλαίπωρος ἄνθρωπος; Μήπως ἀγανακτεῖ ο οφειλέτης σου ὅταν του ζητῆς; Μήπως δεν ἔχει; Μήπως αρνεῖται να σε πληρώσῃ; Δεν βλέπεις τους ἀπείρους θησαυροὺς του; Δεν βλέπεις την ἀπειρον γενναιοδωρίαν του;

Κέρδισε λοιπὸν την ἀγάπην του και ζήτησέ του. Διότι εἶναι χαρὰ του να του ζητῆς με αὐτὸν τον τρόπον. Αν ἰδῆ ὅμως ὅτι ζητεῖς ἀπὸ ἄλλον αὐτὰ που σου οφείλει ἐκεῖνος, σε θεωρεῖ υβριστὴν του. Και ὄχι μόνον δεν σε πληρώνει, ἀλλὰ δικαίως διατυπώνει και κατηγορίαν ἐναντίον σου. Διὰτί, λέγει, με εθεώρησες ἀγνώμονα; Πὼς ἐσχημάτισες την γνώμην ὅτι εἶμαι πτωχὸς και με περιφρονεῖς και τρέχεις να ζητῆς ἀπὸ ἄλλους; εἰς ἄλλον ἐδάνεισες και ἀπὸ ἄλλον ζητεῖς να πληρωθῆς;

Ἄνθρωπος βεβαίως εἰσέπραξε, ἀλλὰ ο θεός ἔδωσε την ἐντολήν να του τα δώσῃς. Και αὐτὸς θέλει να εἶναι μοναδικὸς χρεώστης και ἐγγυητῆς και διὰ τούτο σου παρέχει ἀπείρους ευκαιρίας να του ζητῆς. Μη ἀφήνης λοιπὸν τόσῃν προθυμίαν και τόσον πλούτον και ζητῆς να σε πληρώσω ἐγὼ πού δεν ἔχω τίποτε.

Διὰτί ἐπιδεικνύεσαι εἰς ἐμένα ὅταν ἐλεῆς τους πτωχοὺς; Μήπως σου εἶπα ἐγὼ να δώσῃς; Μήπως σου ἔδωσα ἐγὼ την ἐντολήν, ὥστε να ζητῆς να σε πληρώσω ἐγὼ; Ο Κύριος εἶπεν· «Ο ἐλεὼν πένητα, δανεῖζει Θεός». Εἰς τον Θεόν ἔδωσες δανεικά; εἰς αὐτὸν να ἀπευθυνθῆς. Ἀλλὰ δεν θα σου ἐπιστρέψῃ τα πάντα τώρα. Και αὐτό το κάμνει προς το συμφέρον σου. Διότι εἶναι τέτοιος οφειλέτης. Ρυθμίζει και ἐκτελεῖ τα πάντα ὄχι ὅπως οἱ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι φροντίζουν μόνον να ἐπιστρέψουν τα χρέη των, ἐνὼ ἐκεῖνος φροντίζει και να εἶναι ἐξησφαλισμένα τα ἐπιστρεφόμενα. Διὰ τούτο ἀκριβῶς ἄλλα ἐπιστρέφει κατὰ την παρούσαν ζωὴν, ἐνὼ ἄλλα τα ἐπιστρέφει εἰς την ἄλλην ζωὴν.

* Ἐδὼ ἐννοεῖ ἀσφαλῶς τον Σωκράτη (469 – 399 π.Χ.) και μερικοὺς ἄλλους, ὅπως π.χ. τον παλαιότερον Πυθαγόραν (570 – 496), τον Κυνικὸν Ἀντισθένη (445-365) κλπ.

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από το τον τόμο I. Χρυσοστόμου έργα 9, των Πατερικών Εκδόσεων «Γρηγόριος ο Παλαμάς», σειρά Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας. Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια από τους φιλόλογους, Ιγνάτιο Σακαλή και Νικόλαο Τσίκη.

PERMANENTLY_REMOVED